

Govor članice Stalne delegacije Parlamentarne skupštine BiH u Parlamentarnoj skupštini Vijeća Evrope Milice Marković na redovnom zasjedanju PS Vijeća Evrope na temu "Pomirenje i politički dijalog u zemljama bivše Jugoslavije"

Strazbur, 26. januar 2011.

"Gospodine predsjedniče, drage kolege

Najprije želim da izrazim svoju posebnu zahvalnost izvjestiocima za njihovo veliko interesovanje i napor koji su uložili da bi predstavili današnju situaciju u vezi sa pomirenjem i političkim dijalogom između ex-jugoslovenskih zemalja. Prije svega, smatram da ovaj izvještaj odslikava u pravom smislu te riječi današnju situaciju među ex-jugoslovenskim republikama. Slažem se sa tim da je dosta stvari urađeno ali je još dosta i ostalo da se uradi. Moglo bi se reći da se situacija značajno popravila u poslednjih četiri-pet godina. To je posebno slučaj u odnosima između Srbije i Hrvatske. Ali ne treba zaboraviti ni značaj Bosne i Hercegovine u cijeloj toj priči koja ima veliki interes da se uspostavi pomirenje između nas i drugih zemalja ex-Jugoslavije. Koegzistencija i mir između tri konstitutivna naroda u Bosni: Srba, Hrvata i Bošnjaka je dobra okolnost za naše susjedne zemlje a prije svega za Srbiju i Hrvatsku. Zato je veoma važna saradnja između Beograda – Zagreba – Sarajeva. Ja to kažem zato što je BiH složena i specifična zemlja. Da bi se uspostavilo trajno pomirenje i razumijevanje u BiH treba definisati sledeće.

S jedne strane, identifikacija i sudbina velikog broja nestalih lica: u tom domenu BiH ne uspijeva da pronađe pravo rješenje jer državni Institut za traženje nestalih lica pravi više štete nego koristi BiH tako što se u 90% svojih aktivnosti bavi traženjem nestalih Bošnjaka. Ostali nestali Srbi i Hrvati su nevažni za Institut. Takav odnos Instituta ne doprinosi pomirenju među ljudima u Bosni. To je jedan od kamenja spoticanja na putu ka pomirenju u BiH.

S druge strane, pitanje reforme Ustava u BiH. Za Republiku Srpsku ona nikada nije ni bila sporna u smislu da se obezbjedi implementacija odluke Suda za ljudska prava u slučaju Sejdić-Finci. Republika Srpska je bila spremna da je izvrši odmah po

njenom donošenju. Ali to nije slučaj i sa ostalim u BiH. Za Hrvate reforma Ustava znači raspravu o poziciji i ravnopravnosti Hrvata u BiH. Za Bošnjake reforma Ustava znači ukidanje entiteta, uspostavljanje centralizovane države i još više, ukidanje entitetskog glasanja u PS BiH. Tri različita pogleda...

Znam da će neko reći: "Prihvatite prošlost i okrenite se prema budućnosti". Dajem za pravo svakome ko to kaže. Ali u BiH to je lako reći ali teško ostvariti.

Na kraju mogu reći da podržavam u potpunosti predloženu rezoluciju jer smatram da bi ona mogla manifestovati interes i podršku svim zemljama ex-Jugoslavije kako bi što prije došle u poziciju dobrih susjeda i u proces u kome će realnost biti sagledavana kroz perspektivu budućnosti. Hvala vam na pažnji.". (kraj)